

ທຸລະກິດການຜະລິດຜ້າໄໝລາວໃນນະຄອນຫຼວງພະບາງ

ສົມໃຈ ໄພຍະວົງ¹, ດາລິວັນ ສິລິສັກ², ແກ້ວ ຈັນທະມະນີວົງ³

ພາກວິຊາ ວິທະຍາສາດສັງຄົມ, ຄະນະສຶກສາສາດ, ມະຫາວິທະຍາໄລສຸພານຸວົງ

¹ ຜູ້ຕິດຕໍ່ພົວພັນ: ສົມໃຈ ໄພຍະວົງ,

ພາກວິຊາ ວິທະຍາສາດສັງຄົມ,

ຄະນະສຶກສາສາດ

ມະຫາວິທະຍາໄລສຸພານຸວົງ

ເບີໂທ: +856 20 5577 2595,

ອີເມລ: Somchay@su.edu.la

^{2,3} ຫ້ອງການບໍລິຫານ-ສັງລວມ,

ມະຫາວິທະຍາໄລສຸພານຸວົງ

ຂໍ້ມູນບົດຄວາມ:

ການສົ່ງບົດຄວາມ: 16 ກໍລະກົດ 2021

ປັບປຸງສໍາເລັດ: 22 ສິງຫາ 2021

ການຕອບຮັບ: 17 ກັນຍາ 2021

ບົດຄັດຫຍໍ້

ການວິໄຈຄັ້ງນີ້ ມີຈຸດປະສົງເພື່ອສຶກສາ: 1) ທຸລະກິດການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ ໃນນະຄອນຫຼວງພະບາງ, 2) ປັດໄຈທີ່ມີອິດທິພົນຕໍ່ກັບທຸລະກິດການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ ໃນນະຄອນຫຼວງພະບາງ ໂດຍໃຊ້ລະບຽບວິທີວິໄຈແບບປະລິມານ ແລະ ໃຊ້ແບບສໍາພາດ ເປັນເຄື່ອງມືໃນການເກັບກໍາລວບລວມຂໍ້ມູນຈາກ 2 ບ້ານຄື: ບ້ານຜາມິມ ແລະ ບ້ານຊ່າງຄ້ອງ ຈໍານວນ 120 ຄົນ. ໄດ້ນໍາໃຊ້ໂປຼແກຼມສໍາເລັດຮູບ SPSS ໃນການວິເຄາະຂໍ້ມູນ ເພື່ອຊອກຫາຄ່າເປີເຊັນ, ຄ່າສະເລ່ຍ, ຄ່າຜັນປ່ຽນມາດຕະຖານ, ຄ່າຕໍ່າສຸດ ແລະ ຄ່າສູງສຸດ; ສຶກສາຄວາມສໍາພັນລະດັບ 2 ຕົວປ່ຽນ ໂດຍໃຊ້ສະຖິຕິໄຄສະແຕ ແລະ ວິເຄາະປັດໄຈທີ່ມີອິດທິພົນຕໍ່ກັບທຸລະກິດການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ ໂດຍໃຊ້ສະຖິຕິຖົດຖອຍພະຫຸຄຸນດ້ວຍວິທີ Enter.

ຜົນການວິເຄາະພົບວ່າ ສະມາຊິກຄອບຄົວທີ່ຜະລິດຜ້າໄໝລາວ ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຜະລິດຜ້າໄໝລາວຢູ່ໃນລະດັບປານກາງ ຄິດເປັນເປີເຊັນເທົ່າກັບ 57.9% ໃນຂະນະທີ່ສະມາຊິກຄອບຄົວທີ່ຜະລິດຜ້າໄໝລາວຢູ່ໃນລະດັບຫຼາຍມີພຽງແຕ່ 16.3% ເທົ່ານັ້ນ. ພ້ອມກັນນີ້ຍັງພົບວ່າ ສະມາຊິກຄອບຄົວໄດ້ດໍາເນີນການດ້ານການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ ຄິດເປັນເປີເຊັນເທົ່າກັບ 86.61%, ມີການວາງແຜນການຜະລິດ ຄິດເປັນເປີເຊັນເທົ່າກັບ 81.15% ແລະ ມີການຕະຫຼາດ ຄິດເປັນເປີເຊັນເທົ່າກັບ 73.83%. ສ່ວນປັດໄຈທີ່ມີອິດທິພົນຕໍ່ກັບທຸລະກິດການຜະລິດຜ້າໄໝລາວດ້ວຍລະດັບຄວາມສໍາຄັນທາງສະຖິຕິ 0,01 ແລະ 0.05 ໄດ້ແກ່: ອາຍຸ, ລາຍໄດ້ຂອງຄອບຄົວ, ທຶນການຜະລິດ, ການໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກສັງຄົມ ແລະ ຄວາມຄາດຫວັງຜົນປະໂຫຍດທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ ໂດຍມີລະດັບຄວາມສໍາພັນເທົ່າກັບ 0.129; 0.200; 0.351; 0.241 ແລະ 0.230 ຕາມລຳດັບ.

ຄໍາສໍາຄັນ: ທຸລະກິດການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ, ຄວາມສໍາພັນລະດັບ 2 ຕົວປ່ຽນ, ປັດໄຈທີ່ມີອິດທິພົນຕໍ່ການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ

Lao Fabric Weaving Business in Luangprabang Capital City
Somchay PHAIGNAVONG¹, Dalyvanh SIRISACK and Keo CHANTHAMANIVONG
Department of Social Science, Faculty of Education, Souphanouvong University, Lao PDR

¹ **Corresponding Author:**
Somchay PHAIGNAVONG,
Department of Social Science,
Faculty of Education,
Souphanouvong University,
Tel: +856 20 55772595,
Email: Somchay@su.edu.la

^{2,3} Administration office
Souphanouvong University

Article Info:
Submitted: Jul 16, 2021
Revised: Aug 22, 2021
Accepted: Sep 17, 2021

Abstract

The objectives of this research were to study: 1) the Lao fabric weaving business in Luangprabang Capital City; 2) factors influencing to the Lao fabric weaving business in Luangprabang Capital City. It was a quantitative research using interviewing forms as tools for data collecting from 120 people producing Lao fabric weaving business in 2 villages: Ban Pha Nom and Ban Chang Kong in Luangprabang Capital City. To data analyze: for a single variable, statistics used consisted of percentage, mean, standard deviation, minimum and maximum values; for two variables, Chi-square was used; and for multi-variables, regression multiple was used by Enter method.

The research outcome appeared: most of the Lao fabric weaving in production, accounted for 57,9%, while those having highest roles accounted 16,3%. It was also found the people on production operating, accounted 86,6%, followed byones people on production planning accounted 81,2% and marketing, accounted 73,8% respectively. As of the factors influencing to Lao fabric weaving business statistically significant at 0,01 and 0,05 were ages, income, operation fund, social support, and the expected benefit from Lao fabric weaving as related by 0,129, 0,200, 0,351,0,241 and 0,230 respectively.

Keywords: *Lao fabric weaving business, relations of two variables, factors influencing on Lao fabric weaving business*

1. ພາກສະເໜີ

ເມືອງ ຫຼວງພະບາງ ໄດ້ປະກາດເປັນເມືອງມໍລະດົກ ໂລກໃນ ປີ 1995 ຈາກອົງການ UNESCO ສົ່ງຜົນໃຫ້ ຫຼວງພະບາງ ເປັນແຫຼ່ງດຶງດູດ ນັກທ່ອງທ່ຽວ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດເຂົ້າມາທ່ອງທ່ຽວເພີ່ມຂຶ້ນ ເຊິ່ງພັກ ແລະ ລັດ ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ໃນການພັດທະນາ ແລະ ສົ່ງເສີມການ ທ່ອງທ່ຽວ ທາງດ້ານວັດທະນະທຳ, ທຳມະຊາດ ແລະ ປະ ຫວັດສາດຂອງຊາວຫຼວງພະບາງ, ໄດ້ສົ່ງເສີມທຸກພາກສ່ວນ ເສດຖະກິດເຂົ້າຮ່ວມພັດທະນາວຽກງານທ່ອງທ່ຽວນັບມື້

ນັບຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ດີຂຶ້ນ ແລະ ໄດ້ຮັບນາມມະຍົດ ເປັນເມືອງຍອດນິຍົມແຫ່ງການທ່ອງທ່ຽວ, ໄດ້ຮັບລາງວັນ ເປັນເມືອງສີຂຽວແຫ່ງອາຊີ. ມາຮອດປັດຈຸບັນ ທົ່ວແຂວງມີ ບໍລິສັດທ່ອງທ່ຽວທັງໝົດ 57 ບໍລິສັດ, ມີໂຮງແຮມ 62 ແຫ່ງ, ມີເຮືອນພັກ 320 ຫຼັງ, ມີຫ້ອງນອນທັງໝົດ 4,202 ຫ້ອງ, ມີຮ້ານອາຫານ 293 ຮ້ານ, ມີແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ 227 ແຫ່ງ, ຈຳນວນນັກທ່ອງທ່ຽວເຂົ້າມາທ່ຽວຊົມທັງໝົດ 785,583 ເທື່ອຄົນ, ທຽບໃສ່ແຜນການປີ 2015 ປະຕິບັດ ໄດ້ລົ້ນຄາດໝາຍ 57%, ສ້າງລາຍຮັບໄດ້ທັງໝົດ 274.95

ລ້ານໂດລາ. ໃນນັ້ນພັກ-ລັດໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ສິ່ງເສີມການພັດທະນາຂະແໜງອຸດສາຫະກຳທີ່ມີຈຸດພິເສດສະເພາະຂອງເມືອງຫລວງພະບາງນັ້ນກໍຄື: ອຸດສາຫະກຳການທ່ອງທ່ຽວ, ຫັດຖະກຳພື້ນບ້ານ ແລະ ການບໍລິການ ເຊິ່ງເປັນຂະແໜງການທີ່ສຳຄັນຕໍ່ກັບການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງປະຊາຊົນຊາວເມືອງມໍລະດົກໂລກ, ໃນນັ້ນຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳທີ່ສາມາດສ້າງລາຍໄດ້ອັນມະຫາສານໃຫ້ແກ່ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງເມືອງຫລວງພະບາງໄດ້ແກ່ ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳດ້ານການທ່ອງ ທ່ຽວສູງສຸດ, ຖັດຈາກນັ້ນກໍແມ່ນ ດ້ານການບໍລິການໂຮງແຮມ-ເຮືອນພັກ ແລະ ດ້ານຫັດຖະກຳພື້ນບ້ານ. ບັນດາສິນຄ້າຫັດຖະກຳໄດ້ຮັບການພັດທະນາທາງດ້ານລວດລາຍ ແລະ ສີໄມ້ລາຍມື, ສາມາດຂະຫຍາຍຕະຫຼາດຈຳໜ່າຍຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ແລະ ໄດ້ຮັບລາງວັນຈາກການເຂົ້າປະກວດຜະລິດຕະພັນຫັດຖະກຳໃນລະດັບພາກພື້ນ. ປັດຈຸບັນ ມີຫົວໜ່ວຍຫັດຖະກຳແບບຄອບຄົວເກີດຂຶ້ນທັງໝົດ 3,994 ຫົວໜ່ວຍ,ນະຄອນຫຼວງພະບາງ ໄດ້ຈັດຕັ້ງເປັນກຸ່ມຫັດຖະກຳຜະລິດເປັນສິນຄ້າສິ່ງອອກ ແລະ ຂາຍກັບທີ່ໃຫ້ແກ່ນັກທ່ອງທ່ຽວພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ, ເດີນກ່ວາໜູ່ແມ່ນສິນຄ້າປະເພດເຄື່ອງທີ່ລະນຶກ ທີ່ເຮັດດ້ວຍວັດຖຸມີຄ່າເຊັ່ນ: ເງິນ, ຄຳ, ໂລຫະ ແລະ ເຄື່ອງແຜ່ນແພ, ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມທີ່ເຮັດດ້ວຍຝ້າຍໄໝ, ຄວັດແກະສະລັກດ້ວຍໄມ້ ແລະ ອື່ນໆ. (ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ 5 ປີ ຄັ້ງທີ VII, 2011-2015).

ການຕໍ່າຫຼຸກທໍ່ໄໝເປັນພູມປັນຍາຊາວບ້ານທີ່ສະແດງເຖິງສິລະປະວັດທະນະທຳ ທີ່ສືບທອດກັນມາເປັນເວລາດົນນານໃນ ສປປ ລາວ, ໃນອາດີດ ການຕໍ່າຫຼຸກທໍ່ໄໝ ເປັນວຽກເສີມທີ່ເຮັດໄວ້ໃຊ້ສອຍ ແລະ ຈະຜະລິດໃນຊ່ວງໄລຍະຫວ່າງຫຼັງຈາກທຳການຜະລິດສຳເລັດ ໂດຍມີຈຸດປະສົງເຮັດໄວ້ໃຊ້ສອຍໃນຄອບຄົວ ສ່ວນທີ່ເຫຼືອກໍເອົາເປັນຂອງຕ້ອນຂອງຝາກ ແລະ ແລກປ່ຽນກັນພາຍໃນໝູ່ບ້ານ. ປັດຈຸບັນ ການຕໍ່າຫຼຸກທໍ່ໄໝໄດ້ກາຍມາເປັນອາຊີບຫຼັກຂອງຄອບຄົວທີ່ເຮັດເພື່ອແລກປ່ຽນ ແລະ ຊື້ຂາຍ ສາມາດສ້າງລາຍໄດ້ຕະຫຼອດປີ.

ຈຸດປະສົງໃນການຄົ້ນຄວ້າຄັ້ງນີ້ ແມ່ນ 1) ເພື່ອສຶກສາທຸລະກິດການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ ໃນນະຄອນຫຼວງພະບາງ, 2) ເພື່ອສຶກສາປັດໄຈທີ່ມີອິດທິພົນຕໍ່ກັບທຸລະກິດການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ ໃນນະຄອນຫຼວງພະບາງ.

2. ອຸປະກອນ ແລະ ວິທີການ

2.1 ຂອບເຂດການວິໄຈ

ກຸ່ມເປົ້າໝາຍຂອງການວິໄຈໃນຄັ້ງນີ້ໄດ້ແກ່: ຜູ້ຜະລິດຜ້າໄໝ ລວມທັງຜູ້ຮັບຈ້າງການຜະລິດ ຈຳນວນທັງໝົດ 120 ຄົນ.

ພື້ນທີ່ການວິໄຈໄດ້ແກ່: ບ້ານຜານິມ ແລະ ບ້ານຊ່າງຄ້ອງ ນະຄອນຫຼວງພະບາງ ເນື່ອງຈາກວ່າ 2 ບ້ານນີ້ ເປັນບ້ານຫຼັກໃນການຜະລິດຜ້າໄໝລາວທີ່ມີຊື່ສຽງ ແລະ ເປັນສູນຈຳໜ່າຍຜ້າໄໝສຳລັບນັກທ່ອງທ່ຽວ.

ທຸລະກິດການຜະລິດຜ້າໄໝທີ່ນຳມາສຶກສາຄັ້ງນີ້ ລວມມີ 3 ດ້ານຄື: ດ້ານການວາງແຜນການຜະລິດ, ດ້ານການດຳເນີນການຜະລິດ ແລະ ດ້ານການຕະຫຼາດຈຳໜ່າຍ.

2.2 ກອບແນວຄິດໃນການວິໄຈ

ຜູ້ວິໄຈໄດ້ພິຈາລະນາຕົວປ່ຽນຕ່າງໆທີ່ຄາດວ່າມີອິດທິພົນຕໍ່ກັບທຸລະກິດການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ ແລະ ສາມາດນຳມາພັດທະນາເປັນກອບແນວຄິດໃນການສຶກສາວິໄຈໄດ້ດັ່ງນີ້:

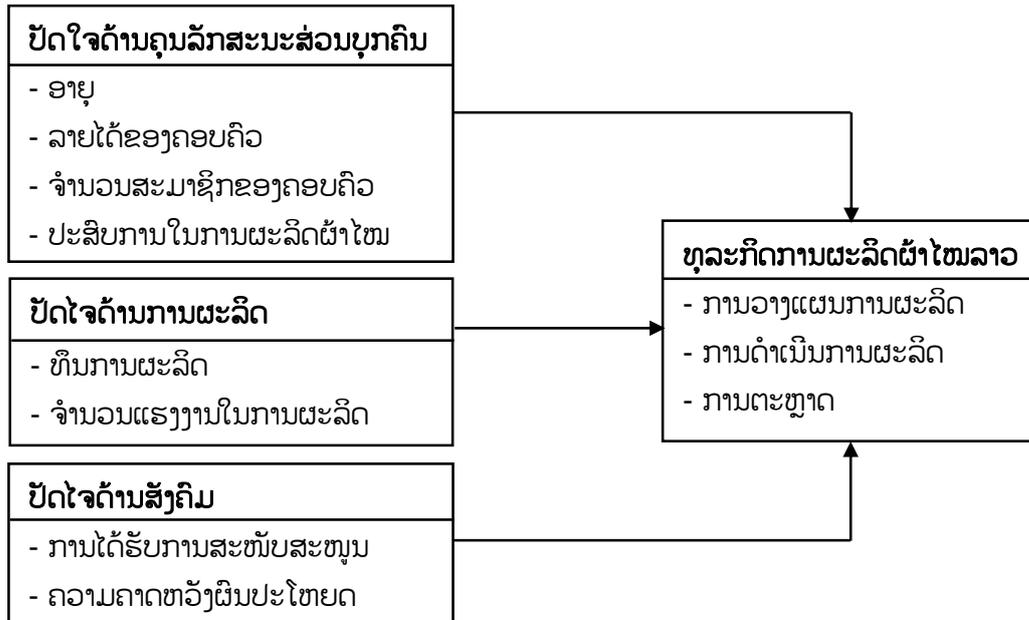
1) ຕົວປ່ຽນອິດສະຫຼະແບ່ງອອກເປັນ 3 ກຸ່ມຄື:

- ປັດໃຈດ້ານຄຸນລັກສະນະສ່ວນບຸກຄົນ ເຊິ່ງໝາຍເຖິງຄຸນລັກສະນະສ່ວນບຸກຄົນຂອງສະມາຊິກຄອບຄົວທີ່ດຳເນີນການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ ປະກອບມີ 4 ຕົວປ່ຽນໄດ້ແກ່: ອາຍຸ, ລາຍໄດ້ຂອງຄອບຄົວ, ຈຳນວນສະມາຊິກພາຍໃນຄອບຄົວທີ່ດຳເນີນການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ ແລະ ປະສົບການໃນການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ.

- ປັດໃຈດ້ານການຜະລິດ ເຊິ່ງໝາຍເຖິງອົງປະກອບຕ່າງໆທາງເສດຖະກິດໃນການດຳເນີນການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ ປະກອບດ້ວຍ 2 ຕົວປ່ຽນໄດ້ແກ່: ທຶນການຜະລິດ ແລະ ຈຳນວນແຮງງານໃນການຜະລິດ.

- ປັດໃຈດ້ານສັງຄົມ ເຊິ່ງໝາຍເຖິງອົງປະກອບຕ່າງໆ ທາງດ້ານສັງຄົມໃນການດຳເນີນການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ ປະກອບດ້ວຍ 2 ຕົວປ່ຽນໄດ້ແກ່: ການໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກໜ່ວຍງານຕ່າງໆທີ່ດຳເນີນການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ ແລະ ຄວາມຄາດຫວັງຜົນປະໂຫຍດທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການດຳເນີນການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ.

2) **ຕົວປ່ຽນຕາມ:** ໝາຍເຖິງພຶດຕິກຳການປະຕິບັດຂອງສະມາຊິກຄອບຄົວທີ່ຜະລິດຜ້າໄໝລາວໄດ້ແກ່: ການວາງແຜນການຜະລິດ, ການດຳເນີນການຜະລິດ ແລະ ການຕະຫຼາດ ດັ່ງແຜນວາດລຸ່ມນີ້:

ແຜນວາດ 1: ຕົວປ່ຽນອິດສະຫຼະ ແລະ ຕົວປ່ຽນຕາມ

2.3 ເຄື່ອງມືທີ່ໃຊ້ໃນການວິໄຈ

ແບບສຳພາດ: ແບບສຳພາດມີລັກສະນະກຳນົດຄຳຕອບ ໂດຍແບ່ງອອກເປັນ 4 ພາກສ່ວນຄື:

ພາກສ່ວນທີ 1: ຄຳຖາມກ່ຽວກັບປັດໃຈຄຸນລັກ ສະນະສ່ວນບຸກຄົນຂອງສະມາຊິກຄອບຄົວທີ່ດຳເນີນການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ ໂດຍໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍ (√) ຕາມຂໍ້ຄວາມທີ່ກຳນົດ ເຊິ່ງປະກອບດ້ວຍຄຳຖາມ 4 ຂໍ້ໄດ້ແກ່: ອາຍຸ, ລາຍໄດ້ຂອງຄອບຄົວ, ຈຳນວນສະມາຊິກພາຍໃນຄອບຄົວ ແລະ ປະສົບການໃນການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ.

ພາກສ່ວນທີ 2: ຄຳຖາມກ່ຽວກັບປັດໃຈດ້ານການຜະລິດຂອງສະມາຊິກຄອບຄົວທີ່ດຳເນີນການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ ເປັນແບບຂຽນຄຳຕອບຕາມຄວາມເປັນຈິງ ປະກອບດ້ວຍຄຳຖາມ 2 ຂໍ້ ໄດ້ແກ່: ຫົນການຜະລິດ ແລະ ຈຳນວນແຮງງານໃນການຜະລິດ.

ພາກສ່ວນທີ 3: ຄຳຖາມກ່ຽວກັບປັດໃຈດ້ານສັງຄົມຂອງສະມາຊິກຄອບຄົວທີ່ດຳເນີນການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ ແບ່ງອອກເປັນ 2 ຕອນຄື:

ຕອນທີ 1: ຄຳຖາມກ່ຽວກັບການໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກສັງຄົມທີ່ດຳເນີນການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ ເປັນແບບໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍ (√) ຕາມຂໍ້ຄວາມທີ່ກຳນົດຕາມຄຳຕອບ ໂດຍຕອບຕາມຄວາມເປັນຈິງຈຳນວນ 19 ຂໍ້ ແຕ່ລະຂໍ້ ຈຳແນກຄຳຕອບເປັນ 4 ລະດັບຄື: ຫຼາຍ, ປານກາງ, ໜ້ອຍ ແລະ ບໍ່ເຄີຍ ໂດຍມີເກນການໃຫ້ຄະແນນດັ່ງນີ້:

- ການສະໜັບສະໜູນລະດັບຫຼາຍ = 4 ຄະແນນ
- ການສະໜັບສະໜູນລະດັບປານກາງ = 3 ຄະແນນ
- ການສະໜັບສະໜູນລະດັບຫຼືໜ້ອຍ = 2 ຄະແນນ
- ການສະໜັບສະໜູນລະດັບບໍ່ເຄີຍ = 1 ຄະແນນ

ຕອນທີ 2: ຄຳຖາມກ່ຽວກັບຄວາມຄາດຫວັງຜົນປະໂຫຍດທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການດຳເນີນການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ, ຄຳຖາມມີລັກສະນະມາດຕາສ່ວນປະເມີນຄ່າ (Rating Scale) ໃຫ້ເລືອກຕອບຕາມການຄາດຫວັງຜົນປະໂຫຍດທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການດຳເນີນການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ ຕາມຄວາມເປັນຈິງຂອງຜູ້ຖືກສຳພາດ ໂດຍໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍ (√) ຕາມຂໍ້ຄວາມທີ່ກຳນົດຄຳຕອບ ຈຳນວນ 15 ຂໍ້ ເຊິ່ງແຕ່ລະຂໍ້ ມີໃຫ້ເລືອກ 3 ລະດັບຄື: ຫຼາຍ, ປານກາງ ແລະ ໜ້ອຍ ໂດຍມີເກນການໃຫ້ຄະແນນ ດັ່ງນີ້:

ມີຄວາມຄາດຫວັງລະດັບຫຼາຍ = 3 ຄະແນນ

ມີຄວາມຄາດຫວັງລະດັບປານກາງ = 2 ຄະແນນ

ມີຄວາມຄາດຫວັງລະດັບໜ້ອຍ = 1 ຄະແນນ

ພາກສ່ວນທີ 4: ຄຳຖາມກ່ຽວກັບທຸລະກິດການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ ເປັນຄຳຖາມແບບລັກສະນະທີ່ໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍ (✓) ຕາມຂໍ້ຄວາມທີ່ກຳນົດຕາມຄວາມເປັນຈິງ ຈຳນວນ 25 ຂໍ້ ເຊິ່ງແຕ່ລະຂໍ້ຈຳແນກຄຳຕອບເປັນ 3 ລະດັບຄື: ເຮັດເປັນປະຈຳ, ເຮັດເປັນບາງຄັ້ງຄາວ ແລະ ບໍ່ເຄີຍເຮັດເລີຍ ໂດຍມີເກນການໃຫ້ຄະແນນ ດັ່ງນີ້:

ເຮັດເປັນປະຈຳ = 3 ຄະແນນ

ເຮັດເປັນບາງຄັ້ງຄາວ = 2 ຄະແນນ

ບໍ່ເຄີຍເຮັດເລີຍ = 1 ຄະແນນ

2.4 ການວັດຕົວປ່ຽນ

2.4.1 ການວັດຕົວປ່ຽນອິດສະຫຼະ

1) ປັດໄຈຄຸນລັກສະນະສ່ວນບຸກຄົນ

- ອາຍຸ: ພິຈາລະນາອາຍຸເຕັມປີຂອງສະມາຊິກຄອບຄົວທີ່ດຳເນີນການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ ເປັນການວັດຕົວປ່ຽນລະດັບຊ່ວງ (Interval Scale) ມີຊ່ວງອາຍຸຢູ່ລະຫວ່າງ 21-67 ປີ ໃນການວິເຄາະໄດ້ດຳເນີນການຈັດກຸ່ມແບບອີງກຸ່ມອອກເປັນ 3 ລະດັບຄື: ອາຍຸນ້ອຍ 21-36 ປີ, ອາຍຸປານກາງ 37-52 ປີ ແລະ ອາຍຸຫຼາຍ 53 ປີຂຶ້ນໄປ.

- ລາຍໄດ້ຂອງຄອບຄົວ: ພິຈາລະນາລາຍໄດ້ທີ່ເປັນເງິນສົດຈາກການຜະລິດຜ້າໄໝເປັນເງິນກີບ ເປັນການວັດຕົວປ່ຽນລະດັບຊ່ວງ (Interval Scale) ໃນການວິເຄາະໄດ້

ດຳເນີນການຈັດກຸ່ມແບບອີງກຸ່ມອອກເປັນ 4 ລະດັບຄື: ຄອບຄົວທີ່ມີລາຍໄດ້ໜ້ອຍກວ່າ 21,600,000 ກີບ, ຄອບຄົວທີ່ມີລາຍໄດ້ປານກາງ: 21,627,000 - 37.800.000 ກີບ, ຄອບຄົວທີ່ມີລາຍໄດ້ສູງ 37,850,000- 54,000,000 ກີບ ແລະ ຄອບຄົວທີ່ມີລາຍໄດ້ສູງສຸດຄື: 70,227,000 ກີບຂຶ້ນໄປ.

- ຈຳນວນສະມາຊິກໃນຄອບຄົວ: ພິຈາລະນາຈຳນວນສະມາຊິກທີ່ອາໄສພາຍໃນຄອບຄົວຂອງຜູ້ທີ່ດຳເນີນການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ ໃນເວລາລົງເກັບກຳຂໍ້ມູນ ເປັນການວັດຕົວປ່ຽນລະດັບອັດຕາສ່ວນ (Ratio Scale) ໃນການວິເຄາະໄດ້ດຳເນີນການຈັດກຸ່ມແບບອີງກຸ່ມອອກເປັນ 3 ລະດັບຄື: ຈຳນວນສະມາຊິກທີ່ອາໄສພາຍໃນຄອບຄົວໜ້ອຍມີ 2-5 ຄົນ, ຈຳນວນສະມາຊິກທີ່ອາໄສພາຍໃນຄອບຄົວປານກາງ ມີ 6-9 ຄົນ ແລະ ຈຳນວນສະມາຊິກທີ່ອາໄສພາຍໃນຄອບຄົວຫຼາຍ ມີ 10 ຄົນຂຶ້ນໄປ.

- ປະສົບການໃນການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ: ພິຈາລະນາຈຳນວນໄລຍະເວລາເຕັມປີທີ່ມີປະສົບການໃນການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ ເປັນການວັດຕົວປ່ຽນລະດັບອັດຕາສ່ວນ (Ratio Scale) ໃນການວິເຄາະໄດ້ດຳເນີນການຈັດກຸ່ມແບບອີງກຸ່ມອອກເປັນ 4 ລະດັບຄື: ມີປະສົບການໃນການຜະລິດຜ້າໄໝລາວໜ້ອຍ: ເຊິ່ງຕໍ່າກວ່າ 5 ປີ, ມີປະສົບການໃນການຜະລິດຜ້າໄໝລາວປານກາງ: ຢູ່ລະຫວ່າງ 5-10 ປີ, ມີປະສົບການໃນການຜະລິດຜ້າໄໝລາວຫຼາຍ: ຢູ່ລະຫວ່າງ 11-15 ປີ ແລະ ມີປະສົບການໃນການຜະລິດຜ້າໄໝລາວຫຼາຍທີ່ສຸດຄື: 16 ປີຂຶ້ນໄປ.

2) ປັດໄຈດ້ານການຜະລິດ

ປັດໄຈດ້ານການຜະລິດຂອງສະມາຊິກຄອບຄົວທີ່ຜະລິດຜ້າໄໝລາວ ປະກອບດ້ວຍ 2 ຕົວປ່ຽນໄດ້ແກ່: ທຶນການຜະລິດ ແລະ ຈຳນວນແຮງງານໃນການຜະລິດ.

- ທຶນການຜະລິດ: ພິຈາລະນາເປັນເງິນສົດໃນການຊື້ອຸປະກອນຕ່າງໆໃນຮອບ 1 ປີ ເປັນການວັດຕົວປ່ຽນລະດັບອັດຕາສ່ວນ ໃນການວິເຄາະໄດ້ດຳເນີນການຈັດກຸ່ມແບບອີງກຸ່ມອອກເປັນ 4 ລະດັບຄື: ມີທຶນການຜະລິດ

ໜ້ອຍ: ເຊິ່ງຕໍ່າກວ່າ 5.000.000 ກີບ, ມີທຶນການຜະລິດ
ປານກາງ: 6.000.00-10.000.000 ກີບ, ມີທຶນການ
ຜະລິດຫຼາຍ: 11.000.000-20.000.000 ກີບ ແລະ ມີ
ທຶນການຜະລິດຫຼາຍທີ່ສຸດຄື: 21.000.000 ກີບ ຂຶ້ນໄປ.

- ຈຳນວນແຮງງານໃນການຜະລິດ: ພິຈາລະນາຈຳ
ນວນຄົນທີ່ເປັນກຳລັງແຮງງານໃນການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ
ເປັນການວັດຕົວປ່ຽນລະດັບອັດຕາສ່ວນ ໃນການວິເຄາະ
ໄດ້ດຳເນີນການຈັດກຸ່ມແບບອີງກຸ່ມອອກເປັນ 3 ລະດັບຄື:
ຈຳນວນແຮງງານໃນການຜະລິດໜ້ອຍຄື: ມີແຮງງານໜ້ອຍ
ກວ່າ 2 ຄົນ, ຈຳນວນແຮງງານໃນການຜະລິດປານກາງຄື:
ມີແຮງງານຢູ່ລະຫວ່າງ 2-5 ຄົນ, ຈຳນວນແຮງງານໃນການ
ຜະລິດຫຼາຍຄື: ມີແຮງງານ 6 ຄົນຂຶ້ນໄປ.

3) ປັດໃຈດ້ານສັງຄົມ

- ການໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກສັງຄົມໃນ
ການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ: ໝາຍເຖິງການໄດ້ຮັບຄວາມຊ່ວຍ
ເຫຼືອຈາກໜ່ວຍງານຕ່າງໆຂອງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ.
ຕົວປ່ຽນນີ້ ເປັນການວັດຂໍ້ມູນລະດັບຊ່ວງ (Interval
Scale) ໃນການວິເຄາະໄດ້ດຳເນີນການຈັດກຸ່ມແບບອີງ
ກຸ່ມອອກເປັນ 3 ລະດັບຄື: ການຜະລິດໃນລະດັບຕໍ່າ ມີຄ່າ
ຄະແນນຢູ່ລະຫວ່າງ 64-74 ຄະແນນ; ການຜະລິດໃນ
ລະດັບປານກາງ ມີຄ່າຄະແນນຢູ່ລະຫວ່າງ 65-86 ຄະ
ແນນ; ການຜະລິດໃນລະດັບສູງ ມີຄ່າຄະແນນຢູ່ລະຫວ່າງ
87-99 ຄະແນນ. 39-47 ຄະແນນ.

- ຄວາມຄາດຫວັງຜົນປະໂຫຍດທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການ
ດຳເນີນການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ: ໝາຍເຖິງລະດັບຄວາມ
ຕ້ອງການຜົນປະໂຫຍດຂອງສະມາຊິກຄອບຄົວໃນການດຳ
ເນີນການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ ເຊິ່ງປະກອບດ້ວຍຄວາມຄາດ
ຫວັງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ຄວາມຄາດຫວັງດ້ານສັງຄົມ.
ຕົວປ່ຽນນີ້ ເປັນການວັດຂໍ້ມູນລະດັບຊ່ວງ (Interval
Scale) ໃນການວິເຄາະໄດ້ດຳເນີນການຈັດກຸ່ມແບບອີງກຸ່ມ
ອອກເປັນ 3 ລະດັບຄື: ມີຄວາມຄາດຫວັງໃນລະດັບຕໍ່າ
ມີຄ່າຄະແນນຢູ່ລະຫວ່າງ 32-36 ຄະແນນ; ມີຄວາມຄາດ
ຫວັງໃນລະດັບປານກາງ ມີຄ່າຄະແນນຢູ່ລະຫວ່າງ 37-40

ຄະແນນ ແລະ ມີຄວາມຄາດຫວັງໃນລະດັບສູງ ມີຄ່າຄະ
ແນນຢູ່ລະຫວ່າງ 41-45 ຄະແນນ.

2.4.2 ການວັດຕົວປ່ຽນຕາມ

ທຸລະກິດການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ ພິຈາລະນາເຖິງ
ພຶດຕິກຳ ຫຼື ລະດັບການປະຕິບັດໃນການດຳເນີນການ
ຜະລິດຜ້າໄໝ ເຊິ່ງປະກອບດ້ວຍ 3 ດ້ານຄື: ດ້ານການວາງ
ແຜນການຜະລິດ, ດ້ານການດຳເນີນການຜະລິດ ແລະ ດ້ານ
ການຕະຫຼາດ. ຕົວປ່ຽນນີ້ ເປັນການວັດຂໍ້ມູນລະດັບ
ຊ່ວງ (Interval Scale) ໃນການວິເຄາະໄດ້ດຳເນີນການຈັດ
ກຸ່ມແບບອີງກຸ່ມອອກເປັນ 3 ລະດັບຄື: ການຜະລິດໃນ
ລະດັບຕໍ່າ ມີຄ່າຄະແນນຢູ່ລະຫວ່າງ 64-74 ຄະແນນ;
ການຜະລິດໃນລະດັບປານກາງ ມີຄ່າຄະແນນຢູ່ລະຫວ່າງ
65-86 ຄະແນນ ແລະ ການຜະລິດໃນລະດັບສູງ ມີຄ່າຄະ
ແນນຢູ່ລະຫວ່າງ 87-99 ຄະແນນ.

2.5 ການວິເຄາະຂໍ້ມູນ ແລະ ສະຖິຕິທີ່ໃຊ້

ການວິເຄາະຂໍ້ມູນ ແມ່ນວິເຄາະໂດຍໃຊ້ໂປຣແກມ
ສຳເລັດຮູບ SPSS ເຊິ່ງແບ່ງອອກເປັນ 3 ພາກສ່ວນດັ່ງນີ້:

1) ວິເຄາະການກະຈາຍຂອງຂໍ້ມູນ ເພື່ອອະທິບາຍ
ຄຸນລັກສະນະທົ່ວໄປຂອງຜູ້ຕອບແບບສຳພາດດ້ວຍວິທີ
ວິເຄາະຕົວປ່ຽນດຽວ (Univariate Analysis), ສະຖິຕິທີ່
ໃຊ້ຄື: ເປີເຊັນ, ຄ່າສະເລ່ຍ, ຄ່າຜັນປ່ຽນມາດຕະຖານ, ຄ່າ
ຕໍ່າສຸດ ແລະ ຄ່າສູງສຸດ.

2) ວິເຄາະຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງຕົວປ່ຽນອິດສະ
ຫຼະກັບ ຕົວປ່ຽນຕາມ ດ້ວຍວິທີການວິເຄາະໃນລະດັບ 2
ຕົວປ່ຽນ (Bivariate Analysis). ນອກຈາກນີ້ຍັງໃຊ້ການ
ວິເຄາະຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງຕົວປ່ຽນອິດສະຫຼະແຕ່ລະຕົວ
ກັບ ຕົວປ່ຽນຕາມດ້ວຍສະຖິຕິໄຄສະແຄ (Chi-square)
ໂດຍພິຈາລະນາລະດັບຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງຕົວປ່ຽນ
ຕ່າງໆຈາກຄ່າ Contingency Coefficient (CC) ເພື່ອ
ກວດສອບວ່າ ມີຕົວປ່ຽນອິດສະຫຼະຕົວໃດ ມີຄວາມສຳພັນ
ກັບທຸລະກິດການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ.

3) ການນຳສະເໜີຂໍ້ມູນ ໂດຍການບັນຍາຍການວິ
ເຄາະຜົນ.

3. ຜົນໄດ້ຮັບ

3.1 ປັດໄຈຄຸນລັກສະນະສ່ວນບຸກຄົນ

- ຜົນການວິເຄາະປັດໄຈດ້ານຄຸນລັກສະນະສ່ວນບຸກຄົນ ພົບວ່າ: ສະມາຊິກຄອບຄົວທີ່ດຳເນີນການຜະລິດຜ້າໄໝລາວໃນນະຄອນຫຼວງພະບາງ ເຊິ່ງເປັນກຸ່ມຕົວຢ່າງໃນການວິໄຈຄັ້ງນີ້ຈຳນວນ 120 ຄົນ ມີອາຍຸສະເລ່ຍ ເທົ່າກັບ 38.82 ປີ, ຄ່າຜັນປ່ຽນມາດຕະຖານ 11.101, ອາຍຸຕໍ່າສຸດ 21 ປີ ແລະ ອາຍຸສູງສຸດ 67 ປີ, ສະມາຊິກຄອບຄົວທີ່ດຳເນີນການຜະລິດຜ້າໄໝລາວສ່ວນໃຫຍ່ມີອາຍຸຢູ່ລະຫວ່າງ 21-36 ປີ ຫຼາຍທີ່ສຸດຄິດເປັນເປີເຊັນ ເທົ່າກັບ 46.3% ແລະ ຕໍ່າສຸດຄືອາຍຸລະຫວ່າງ 53 ປີ ຂຶ້ນໄປ ຄິດເປັນເປີເຊັນ ເທົ່າກັບ 12.1%.

- ລາຍໄດ້ຂອງຄອບຄົວຕໍ່ປີ ພົບວ່າ ສະມາຊິກຄອບຄົວທີ່ດຳເນີນການຜະລິດຜ້າໄໝລາວສ່ວນໃຫຍ່ມີລາຍໄດ້ສະເລ່ຍ 23,600,000 ກີບຕໍ່ປີ ຄອບຄົວທີ່ມີລາຍໄດ້ສູງສຸດແມ່ນ 86,400,000 ກີບ ແລະ ຄອບຄົວທີ່ມີລາຍໄດ້ຕໍ່າສຸດແມ່ນ 7,290,000 ກີບ, ຄອບຄົວທີ່ມີລາຍໄດ້ຕໍ່ປີ 21,600,000 ກີບ ຫຼາຍທີ່ສຸດ ກວມເອົາ 55.8% ຮອງລົງມາໄດ້ແກ່ລາຍໄດ້ຕໍ່ປີ 21,627,000 - 337,800,000 ກີບ ແລະ ລາຍໄດ້ຕໍ່ປີ 37,850,000 - 54,000,000 ກີບ ເທົ່າກັບ 31.7% ແລະ 10.01% ຕາມລຳດັບ.

- ດ້ານຈຳນວນສະມາຊິກໃນຄອບຄົວ ພົບວ່າ ຄອບຄົວທີ່ຜະລິດຜ້າໄໝລາວໂດຍສະເລ່ຍແມ່ນ 5.6 ຄົນ. ຄອບຄົວທີ່ມີສະມາຊິກຢູ່ລະຫວ່າງ 2-5 ຄົນ ເທົ່າກັບ 52.5%, ຮອງລົງມາແມ່ນ 6-9 ຄົນ ເທົ່າກັບ 45.4% ແລະ ຄອບຄົວທີ່ຜະລິດຜ້າໄໝລາວໜ້ອຍສຸດ ແມ່ນຄອບຄົວທີ່ມີສະມາຊິກ 10 ຄົນຂຶ້ນໄປ ເທົ່າກັບ 2.1%.

- ປະສົບການໃນການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ ພົບວ່າ ສະມາຊິກຄອບຄົວທີ່ເຄີຍຜະລິດຜ້າໄໝລາວໂດຍສະເລ່ຍແມ່ນ 13.37 ປີ ແລະ ສູງສຸດແມ່ນ 19 ປີ. ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນເຄີຍຜະລິດຜ້າໄໝລາວຢູ່ລະຫວ່າງ 5-9 ປີ ເທົ່າກັບ 40% ຮອງລົງມາໄດ້ແມ່ນຕໍ່າກວ່າ 5 ປີ ແລະ 10-14 ປີ ເທົ່າກັບ 30.4% ແລະ 17.1% ຕາມລຳດັບ.

3.2 ປັດໄຈດ້ານການຜະລິດ

ຜົນການສຶກສາພົບວ່າ ສະມາຊິກຄອບຄົວທີ່ຜະລິດຜ້າໄໝລາວ ໃຊ້ທຶນໃນການຜະລິດໂດຍສະເລ່ຍແມ່ນ 16,800,000 ກີບ ຂະນະທີ່ທຶນການຜະລິດຕໍ່າສຸດແມ່ນ 5,000,000 ກີບ ແລະ ສູງສຸດແມ່ນ 150,000,000 ກີບ. ສ່ວນສະມາຊິກຄອບຄົວທີ່ຜະລິດຜ້າໄໝລາວໃຊ້ທຶນໃນການຜະລິດຢູ່ລະຫວ່າງ 6,000,000-14,000,000 ກີບ ເທົ່າກັບ 35.8% ຮອງລົງມາໄດ້ແກ່ ໃຊ້ທຶນໃນການຜະລິດຕໍ່າກວ່າ 5,000,000 ກີບ, ໃຊ້ທຶນໃນການຜະລິດ 26.000.000 ກີບຂຶ້ນໄປ ແລະ ໃຊ້ທຶນໃນການຜະລິດ 16,000,000 - 25,000,000 ກີບ ເທົ່າກັບ 26.7%, 20.4% ແລະ 17.1% ຕາມລຳດັບ.

3.3 ປັດໄຈດ້ານສັງຄົມ

3.3.1 ການໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກສັງຄົມ

ຜົນການສຶກສາພົບວ່າ: ສະມາຊິກຄອບຄົວທີ່ຜະລິດຜ້າໄໝລາວໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກພາກລັດ ໂດຍສະເລ່ຍແມ່ນ 26.5%, ໃນນັ້ນໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນໃນລະດັບໜ້ອຍກວມ 72.9%, ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນໃນລະດັບປານກາງເທົ່າກັບ 26.3%. ໃນຂະນະທີ່ສະມາຊິກຄອບຄົວທີ່ຜະລິດຜ້າໄໝລາວໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກເອກະຊົນໃນລະດັບໜ້ອຍກວມ 81.7%, ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນລະດັບປານກາງ ຄິດເປັນເປີເຊັນ 17%.

3.3.2 ຄວາມຄາດຫວັງໃນຜົນປະໂຫຍດທີ່ຈະໄດ້ຮັບຈາກການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ

ຜົນການວິເຄາະພົບວ່າ: ສະມາຊິກຄອບຄົວທີ່ຜະລິດຜ້າໄໝ ມີຄວາມຄາດຫວັງຜົນປະໂຫຍດຈາກການຜະລິດຜ້າໄໝ ໂດຍມີຄ່າສະເລ່ຍເທົ່າກັບ 41.80 ຄະແນນ ຄ່າປ່ຽນແປງມາດຕະຖານເທົ່າກັບ 3.22, ຕໍ່າສຸດ 32 ຄະແນນ ແລະ ສູງສຸດ 45 ຄະແນນ ເຊິ່ງສະມາຊິກຄອບຄົວສ່ວນໃຫຍ່ມີຄວາມຄາດຫວັງຜົນປະໂຫຍດທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການຜະລິດຜ້າໄໝໃນລະດັບຫຼາຍ ເທົ່າກັບ 70.8%, ມີຄວາມ

ຄາດຫວັງໃນລະດັບປານກາງເທົ່າກັບ 20.4%. ຄາດຫວັງໃນລະດັບໜ້ອຍພຽງ 8,8% ເທົ່ານັ້ນ.

3.4 ທຸລະກິດການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ

ການຜະລິດຜ້າໄໝລາວພິຈາລະນາເຖິງກິດຈະກຳຂອງສະມາຊິກຄອບຄົວໃນການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ ເຊິ່ງປະກອບດ້ວຍ 3 ດ້ານຄື: ດ້ານການວາງແຜນການຜະລິດ, ດ້ານການດຳເນີນການຜະລິດ ແລະ ດ້ານການຕະຫຼາດ. ຜົນການວິເຄາະພົບວ່າ ສະມາຊິກຄອບຄົວມີການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ ໂດຍລວມມີຄ່າສະເລ່ຍເທົ່າກັບ 79.41 ຄະແນນ, ຄ່າຜົນປ່ຽນມາດຕະຖານເທົ່າກັບ 7.50 ຄະແນນ, ຄ່າຕໍ່າສຸດ 64 ຄະແນນ ແລະ ຄ່າສູງສຸດ 99 ຄະແນນ ໂດຍສະມາຊິກຄອບຄົວສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຜະລິດຜ້າໄໝຢູ່ໃນລະດັບປານກາງ ເທົ່າກັບ 57.9%, ຜະລິດຜ້າໄໝຢູ່ໃນລະດັບໜ້ອຍເທົ່າກັບ 25.8%. ຜະລິດຜ້າໄໝຢູ່ໃນລະດັບຫຼາຍມີພຽງແຕ່ 16.3% ເທົ່ານັ້ນ. ເມື່ອພິຈາລະນາແຕ່ລະດ້ານເຫັນວ່າ ມີການດຳເນີນການຜະລິດເທົ່າກັບ 86.61%, ມີການວາງແຜນການຜະລິດເທົ່າກັບ 81.15% ແລະ ມີການຕະຫຼາດເທົ່າກັບ 73.83% ຕາມລຳດັບ.

3.5. ປັດໄຈທີ່ມີຄວາມສຳພັນກັບທຸລະກິດການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ

3.5.1 ຄວາມສຳພັນປັດໄຈຄຸນລັກສະນະສ່ວນບຸກຄົນກັບທຸລະກິດການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ

ປັດໄຈຄຸນລັກສະນະສ່ວນບຸກຄົນກັບທຸລະກິດການຜະລິດຜ້າໄໝລາວປະກອບດ້ວຍ ອາຍຸ, ລາຍໄດ້ຂອງຄົວຄອບ, ຈຳນວນສະມາຊິກໃນຄອບຄົວ ແລະ ປະສົບການໃນການຜະລິດ ຜົນການວິເຄາະເຫັນວ່າ:

1) ອາຍຸ: ສະມາຊິກຄອບຄົວທຸກກຸ່ມອາຍຸ ສ່ວນໃຫຍ່ມີຄວາມສຳພັນກັບທຸລະກິດການຜະລິດຜ້າໄໝໃນລະດັບປານກາງ ເທົ່າກັບ 48.3% - 68.0%. ເມື່ອທົດສອບຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງ ອາຍຸ ກັບທຸລະກິດການຜະລິດຜ້າໄໝລາວພົບວ່າ ຕົວປ່ຽນທັງສອງແມ່ນມີຄວາມສຳພັນດ້ວຍລະດັບຄວາມສຳຄັນທາງສະຖິຕິ 0.05 ໂດຍມີລະດັບຄວາມສຳພັນຂ້ອນຂ້າງຕໍ່າມີພຽງ 0.261.

2) ລາຍໄດ້ຂອງຄອບຄົວ: ຜົນການວິເຄາະ ພົບວ່າ ສະມາຊິກຄອບຄົວທີ່ຜະລິດຜ້າໄໝລາວ ມີລາຍໄດ້ 54,027,000 ກີບ ແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບຫຼາຍ ຄິດເປັນເປີເຊັນເທົ່າກັບ 66.6%, ສະມາຊິກຄອບຄົວທີ່ຜະລິດຜ້າໄໝລາວ ມີລາຍໄດ້ຕໍ່າກວ່າ 21,000,000 ກີບ, ລາຍໄດ້ 21,600,000 - 37,800,000 ກີບ ແລະ 37,827,000-54,000,000 ກີບ ແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບປານກາງ ຄິດເປັນເປີເຊັນເທົ່າກັບ 50.0% - 61.8%. ເມື່ອທົດສອບຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງ ລາຍໄດ້ຂອງຄອບຄົວກັບ ທຸລະກິດການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ ພົບວ່າ ຕົວປ່ຽນທັງສອງແມ່ນມີຄວາມສຳພັນກັນດ້ວຍລະດັບຄວາມສຳຄັນທາງສະຖິຕິ 0.05 ໂດຍມີລະດັບຄວາມສຳພັນຂ້ອນຂ້າງຕໍ່າຄື 0.265.

3) ຈຳນວນສະມາຊິກໃນຄອບຄົວ: ຜົນການວິເຄາະ ພົບວ່າ ຄອບຄົວທີ່ຜະລິດຜ້າໄໝລາວ ມີສະມາຊິກຢູ່ລະຫວ່າງ 2-5 ຄົນ, 6-9 ຄົນ ແລະ 10 ຄົນຂຶ້ນໄປ ແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບປານກາງ ເທົ່າກັບ 56% - 60%. ເມື່ອທົດສອບຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງ ຈຳນວນສະມາຊິກພາຍໃນຄອບຄົວກັບ ທຸລະກິດການຜະລິດຜ້າໄໝລາວພົບວ່າ: ຕົວປ່ຽນທັງສອງແມ່ນບໍ່ມີຄວາມສຳພັນກັນດ້ວຍລະດັບຄວາມສຳຄັນທາງສະຖິຕິ 0.05.

4) ປະສົບການໃນການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ: ຜົນການວິເຄາະພົບວ່າ ສະມາຊິກຄອບຄົວທີ່ຜະລິດຜ້າໄໝລາວ ມີປະສົບການຕໍ່າກວ່າ 5 ປີ, 5-9 ປີ, 10-14 ປີ ແລະ 15 ປີຂຶ້ນໄປ ແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບປານກາງ ຄິດເປັນເປີເຊັນເທົ່າກັບ 50.7% - 73.3%. ເມື່ອທົດສອບຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງ ໄລຍະເວລາທີ່ມີປະສົບການກັບທຸລະກິດການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ ພົບວ່າ ຕົວປ່ຽນທັງສອງແມ່ນບໍ່ມີຄວາມສຳພັນກັນດ້ວຍລະດັບຄວາມສຳຄັນທາງສະຖິຕິ 0.05.

3.5.2 ຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງປັດໄຈດ້ານການຜະລິດກັບການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ

1) ທຶນການຜະລິດ: ຜົນການວິເຄາະ ພົບວ່າ ສະມາຊິກຄອບຄົວທີ່ມີທຶນການຜະລິດ 45,927,000 ກີບຂຶ້ນໄປສ່ວນໃຫຍ່ຜະລິດຜ້າໄໝລາວຢູ່ໃນລະດັບຫຼາຍ ຄິດເປັນ

ເປີເຊັນເທົ່າກັບ 72.7%, ສະມາຊິກຂອງຄອບຄົວທີ່ມີທຶນ ໃນການຜະລິດຕໍ່າກວ່າ 13,500,000 ກີບ ແລະ 13,500,000 - 45,900,000 ກີບ ຜະລິດຜ້າໄໝຢູ່ໃນລະດັບປານກາງ ຄິດເປັນເປີເຊັນເທົ່າກັບ 58.7% - 62.0%. ເມື່ອທົດສອບຄວາມສໍາພັນລະຫວ່າງ ທຶນການຜະລິດກັບ ທຸລະກິດການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ ພົບວ່າ ຕົວປ່ຽນທັງສອງມີ ຄວາມສໍາພັນກັນໃນລະດັບ 0.403 ດ້ວຍລະດັບຄວາມສໍາຄັນທາງສະຖິຕິ 0.01.

2) ຈໍານວນແຮງງານໃນການຜະລິດ: ຜົນການວິເຄາະ ພົບວ່າ ສະມາຊິກຄອບຄົວທີ່ຜະລິດຜ້າໄໝລາວ ມີ ແຮງ ງານການຜະລິດໜ້ອຍກວ່າ 2 ຄົນ ແລະ 3 ຄົນຂຶ້ນໄປ ສ່ວນ ຫຼາຍຜະລິດຜ້າໄໝຢູ່ໃນລະດັບປານກາງ ຄິດເປັນເປີເຊັນ ເທົ່າກັບ 47.0% - 62,1%. ເມື່ອທົດສອບຄວາມສໍາພັນ ລະຫວ່າງຈໍານວນແຮງງານການຜະລິດກັບ ທຸລະກິດການ ຜະລິດຜ້າໄໝລາວ ພົບວ່າ ຕົວປ່ຽນທັງສອງແມ່ນບໍ່ມີ ຄວາມສໍາພັນກັນດ້ວຍລະດັບຄວາມສໍາຄັນທາງສະຖິຕິ 0.05.

3.5.3 ຄວາມສໍາພັນລະຫວ່າງປັດໄຈດ້ານສັງຄົມກັບ ການ ຜະລິດຜ້າໄໝລາວ

1) ການໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກພາກລັດ: ຜົນການວິເຄາະພົບວ່າ ສະມາຊິກຄອບຄົວທີ່ຜະລິດຜ້າໄໝ ລາວໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກພາກລັດໃນລະດັບສູງ ມີຄວາມສໍາພັນກັບ ທຸລະກິດການຜະລິດຜ້າໄໝລາວໃນ ລະດັບຫຼາຍ ຄິດເປັນເປີເຊັນ 100% ຮອງລົງມາໄດ້ແກ່ສະ ມາຊິກຄອບຄົວທີ່ຜະລິດຜ້າໄໝລາວໄດ້ຮັບການສະໜັບສະ ໜູນຈາກພາກລັດໃນລະດັບຕໍ່າ ແລະ ປານກາງມີຄວາມສໍາ ພັນກັບທຸລະກິດການຜະລິດຜ້າໄໝລາວໃນລະດັບປານກາງ ຄິດເປັນເປີເຊັນ 54% - 60%. ເມື່ອທົດສອບຄວາມສໍາພັນ ລະຫວ່າງການໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກພາກລັດກັບ ທຸລະກິດການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ ພົບວ່າ ຕົວປ່ຽນທັງສອງມີ ຄວາມສໍາພັນກັນໃນລະດັບຂ້ອນຂ້າງຕໍ່າຄື 0.241 ດ້ວຍ ລະດັບຄວາມສໍາຄັນທາງສະຖິຕິ 0.05.

2) ການໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກພາກເອກະ

ຊົນ: ຜົນການວິເຄາະພົບວ່າ ສະມາຊິກຄອບຄົວທີ່ຜະລິດ ຜ້າໄໝລາວໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກພາກເອກະຊົນ ໃນລະດັບຕໍ່າ, ລະດັບປານກາງ ແລະ ລະດັບສູງ ມີຄວາມ ສໍາພັນກັບທຸລະກິດການຜະລິດຜ້າໄໝລາວໃນລະດັບປານ ກາງ ຄິດເປັນເປີເຊັນ 53.6% - 78.0%. ເມື່ອທົດສອບ ຄວາມສໍາພັນລະຫວ່າງການໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກ ພາກເອກະຊົນກັບ ທຸລະກິດການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ ພົບວ່າ ຕົວປ່ຽນທັງສອງມີຄວາມສໍາພັນກັນໃນລະດັບຂ້ອນຂ້າງຕໍ່າ ຄື 0.196 ດ້ວຍລະດັບຄວາມສໍາຄັນທາງສະຖິຕິ 0.05.

3.5.4 ຄວາມສໍາພັນລະຫວ່າງຄວາມຄາດຫວັງຜົນປະ ໂຫຍດທີ່ໄດ້ຮັບກັບ ທຸລະກິດການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ

ຜົນການວິເຄາະຄວາມສໍາພັນລະຫວ່າງຄວາມຄາດ ຫວັງຜົນປະໂຫຍດທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການຜະລິດຜ້າໄໝລາວກັບ ທຸລະກິດການຜະລິດຜ້າໄໝລາວພົບວ່າ ສະມາຊິກທີ່ຜະລິດ ຜ້າໄໝລາວ ມີຄວາມຄາດຫວັງຜົນປະໂຫຍດທີ່ໄດ້ຮັບຈາກ ການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ ໃນລະດັບປານກາງ ແລະ ລະດັບ ສູງ ມີຄວາມສໍາພັນກັບ ທຸລະກິດການຜະລິດຜ້າໄໝລາວໃນ ລະດັບປານກາງ ຄິດເປັນເປີເຊັນ 60.6% - 61.2% ຂະນະ ດຽວກັນ ສະມາຊິກຄອບຄົວທີ່ຜະລິດຜ້າໄໝລາວມີຄວາມ ຄາດຫວັງຜົນປະໂຫຍດທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການຜະລິດຜ້າໄໝ ລາວໃນລະດັບຕໍ່າ ມີຄວາມສໍາພັນກັບທຸລະກິດການຜະລິດ ຜ້າໄໝລາວໃນລະດັບໜ້ອຍມີພຽງແຕ່ 0.241% ເທົ່ານັ້ນ. ເມື່ອທົດສອບຄວາມສໍາພັນລະຫວ່າງຄວາມຄາດຫວັງຜົນ ປະໂຫຍດທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການຜະລິດຜ້າໄໝລາວກັບທຸລະ ກິດການຜະລິດຜ້າໄໝລາວພົບວ່າ ຕົວປ່ຽນທັງສອງມີ ຄວາມສໍາພັນກັນດ້ວຍລະດັບຄວາມສໍາຄັນທາງສະຖິຕິ 0.05 ໂດຍມີລະດັບຄວາມສໍາພັນຂ້ອນຂ້າງຕໍ່າ ມີພຽງແຕ່ 0.229.

3.6 ການວິເຄາະປັດໄຈທີ່ມີອິດທິພົນຕໍ່ກັບທຸລະກິດການ ຜະລິດຜ້າໄໝລາວ

ຜົນການວິເຄາະຄວາມສໍາພັນລະຫວ່າງຕົວປ່ຽນຕາມ ພົບວ່າ ທຸລະກິດການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ ມີຄວາມສໍາພັນ ທາງບວກກັບ ອາຍຸ, ລາຍໄດ້ຂອງຄອບຄົວ, ທຶນການຜະລິດ

ແລະ ຄວາມຄາດຫວັງຜົນປະໂຫຍດທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການ ຜະລິດຜ້າໄໝລາວ ດ້ວຍລະດັບຄວາມສໍາຄັນທາງສະຖິຕິ 0.01 ແລະ 0.05 ຕາມລໍາດັບ ໂດຍມີລະດັບຄວາມສໍາພັນ ເທົ່າກັບ 0.129; 0.200; 0.351 ແລະ 0.230 ຕາມລໍາດັບ.

ນອກຈາກນີ້ ຍັງພົບວ່າ ອາຍຸ ມີຄວາມສໍາພັນທາງ ບວກກັບ ລາຍໄດ້ຂອງຄອບຄົວ, ປະສິບການໃນການຜະ ລິດຜ້າໄໝລາວ, ຈໍານວນແຮງງານໃນການຜະລິດ, ການໄດ້ ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກສັງຄົມ ແລະ ທຸລະກິດການ ຜະລິດຜ້າໄໝລາວ ດ້ວຍລະດັບຄວາມສໍາຄັນທາງສະຖິຕິ 0.01 ແລະ 0.05 ຕາມລໍາດັບ ໂດຍມີລະດັບຄວາມສໍາພັນ ເທົ່າກັບ 0.204; 0.241; 0.170 ແລະ 0.129 ຕາມລໍາດັບ.

ລາຍໄດ້ຂອງຄອບຄົວມີຄວາມສໍາພັນທາງບວກກັບ ປະສິບການໃນການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ, ທຶນການຜະລິດ, ຈໍານວນແຮງງານໃນການຜະລິດ, ການໄດ້ຮັບການສະໜັບ ສະໜູນຈາກສັງຄົມ, ຄວາມຄາດຫວັງຜົນປະໂຫຍດທີ່ໄດ້ ຮັບຈາກການຜະລິດ ແລະ ທຸລະກິດການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ ໃນລະດັບ 0.160; 0.705; 0.514; 0.270; 0.188 ແລະ 0.200 ຕາມລໍາດັບ ດ້ວຍລະດັບຄວາມສໍາຄັນທາງສະຖິຕິ 0.01 ແລະ 0.05.

ຈໍານວນສະມາຊິກພາຍໃນຄອບຄົວ ມີຄວາມສໍາພັນ ທາງບວກກັບ ທຶນການຜະລິດ ແລະ ຈໍານວນແຮງງານໃນ ການຜະລິດ ດ້ວຍລະດັບຄວາມສໍາຄັນທາງສະຖິຕິ 0.01 ໂດຍມີລະດັບຄວາມສໍາພັນເທົ່າກັບ 0.184 ແລະ 0.745 ຕາມລໍາດັບ.

ປະສິບການໃນການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ ມີຄວາມສໍາ ພັນທາງບວກກັບ ຈໍານວນແຮງງານໃນການຜະລິດ, ການໄດ້ ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກສັງຄົມ ແລະ ຄວາມຄາດຫວັງ ຜົນປະໂຫຍດທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ ມີ ຄວາມສໍາພັນກັນໃນລະດັບ 0.178; 0.472 ແລະ 0.183 ຕາມລໍາດັບ ດ້ວຍລະດັບຄວາມສໍາຄັນທາງສະຖິຕິ 0.01.

ທຶນການຜະລິດ ມີຄວາມສໍາພັນທາງບວກກັບ ຈໍາ ນວນແຮງງານໃນການຜະລິດ, ຄວາມຄາດຫວັງຜົນປະ ໂຫຍດທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ ແລະ ທຸລະ

ກິດການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ ມີຄວາມສໍາພັນກັນໃນລະດັບ 0.223; 0.308 ແລະ 0.351 ຕາມລໍາດັບ ດ້ວຍລະດັບ ຄວາມສໍາຄັນທາງສະຖິຕິ 0.01.

ຈໍານວນແຮງງານໃນການຜະລິດ ມີຄວາມສໍາພັນທາງ ບວກກັບ ການໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກສັງຄົມໃນ ລະດັບ 0.132 ດ້ວຍລະດັບຄວາມສໍາຄັນທາງສະຖິຕິ 0.05.

ການໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກສັງຄົມ ມີ ຄວາມສໍາພັນທາງບວກກັບ ຄວາມຄາດຫວັງຜົນປະໂຫຍດ ທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ ໃນລະດັບ 0.249 ດ້ວຍລະດັບຄວາມສໍາຄັນທາງສະຖິຕິ 0.01.

ຄວາມຄາດຫວັງຜົນປະໂຫຍດທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການ ຜະລິດຜ້າໄໝລາວ ມີຄວາມສໍາພັນທາງບວກກັບ ທຸລະກິດ ການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ ໃນລະດັບ 0.230 ດ້ວຍລະດັບ ຄວາມສໍາຄັນທາງສະຖິຕິ 0.01.

4. ວິພາກຜົນ

ສະມາຊິກຄອບຄົວທີ່ດໍາເນີນການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ ໃນນະຄອນຫຼວງພະບາງ ມີອາຍຸຂ້ອນຂ້າງໜ້ອຍ ເຊິ່ງສ່ວນ ຫຼາຍຢູ່ລະຫວ່າງ 21-36 ປີ. ຄວາມຈິງແລ້ວຊ່ວງອາຍຸນີ້ເປັນ ຊ່ວງໄລຍະຮຽນວິຊາຊີບ ແລະ ຮຽນຕໍ່ມະຫາວິທະຍາໄລ ແຕ່ເນື່ອງຈາກວ່າ ມາດຕະຖານການສອບເສັງຄັດເລືອກເຂົ້າ ຮຽນວິຊາຊີບ ແລະ ມະຫາວິທະຍາໄລ ເຂັ້ມງວດ ອີກປະ ການໜຶ່ງ ພາຍຫຼັງຮຽນຈົບວິຊາຊີບ ແລະ ມະຫາວິທະຍາໄລ ກໍ່ຊອກເຮັດວຽກຍາກ. ຂະນະດຽວກັນ ນະຄອນຫຼວງພະ ບາງເປັນເມືອງມໍລະດົກໂລກ ແລະ ໄດ້ເປີດປີທ່ອງທ່ຽວ ລາວ. ສະນັ້ນ, ນະຄອນຫຼວງພະບາງຈຶ່ງໄດ້ມີການສົ່ງເສີມ ການຜະລິດຜ້າໄໝພື້ນເມືອງລາວ ໂດຍເປີດຕະຫຼາດນັດໃຫ້ ຊາວບ້ານນໍາເອົາສິນຄ້າຫັດຖະກໍາມາຈໍາໜ່າຍຕາມບໍລິເວນ ສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວໃນນະຄອນຫຼວງພະບາງ ເພື່ອສ້າງ ວຽກເຮັດງານທໍາ, ສ້າງລາຍໄດ້ເພື່ອແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ຍົກລະດັບຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນໃຫ້ດີຂຶ້ນ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ສະມາຊິກຄອບຄົວຢູ່ໃນຊ່ວງອາຍຸດັ່ງກ່າວ ຫັນ ມາຜະລິດຜ້າໄໝລາວຫຼາຍຂຶ້ນ ເຊິ່ງສາມາດສ້າງລາຍໄດ້

ສະເລ່ຍຂອງສະມາຊິກຄອບຄົວທີ່ດຳເນີນການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ 23,600,000 ກີບຕໍ່ປີ, ຄອບຄົວທີ່ຜະລິດຜ້າໄໝລາວມີແຮງງານສະເລ່ຍແມ່ນ 5,6 ຄົນ, ປະສິບການໃນການຜະລິດໂດຍສະເລ່ຍ 13.37 ປີ, ຄອບຄົວໃຊ້ທຶນໃນການຜະລິດໂດຍສະເລ່ຍ 16,800,000 ຕໍ່ປີ, ຂະບວນການຜະລິດແມ່ນ ສະມາຊິກຄອບຄົວເປັນຜູ້ຜະລິດເອງທຸກຂັ້ນຕອນ ແລະ ມີການຜະລິດຕະຫຼອດປີ ແຕ່ມີບາງຄອບຄົວທັງຜະລິດດ້ວຍຕົນເອງ ແລະ ຊື້ຈາກບ່ອນອື່ນ ແຕ່ມີຈຳນວນໜ້ອຍ. ການຜະລິດຜ້າໄໝຂອງສະມາຊິກຄອບຄົວໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກພາກລັດຍັງບໍ່ທັນຫຼາຍເທົ່າທີ່ຄວນໃນຂະນະດຽວກັນກໍໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກພາກເອກະຊົນໃນລະດັບໜ້ອຍ ເຊິ່ງສອດຄ່ອງກັບງານວິໄຈຂອງສຸພາລັກ ນາສຸງຊົນ (2006), ສະມາຊິກກຸ່ມຕໍ່າຜ້າໄໝມີໄລຍະເວລາເຂົ້າເປັນສະມາຊິກກຸ່ມສະເລ່ຍແມ່ນ 6.9 ປີ, ມີປະສິບການກ່ຽວກັບການຕໍ່າທຸກສະເລ່ຍແມ່ນ 22.3 ປີ, ລາຍໄດ້ຂອງຄອບຄົວສະເລ່ຍແມ່ນ 25,237,440 ກີບ, ຈຳນວນສະມາຊິກໃນຄອບຄົວສະເລ່ຍແມ່ນ 4.9 ຄົນ, ການສະໜັບສະໜູນຈາກສັງຄົມເປັນປັດໄຈໜຶ່ງທີ່ສົ່ງຜົນຕໍ່ກັບການຕໍ່າຜ້າໄໝຂອງຊຸມຊົນດັ່ງກ່າວ.

ບັນດາປັດໄຈຕ່າງໆທີ່ມີຄວາມສຳພັນທາງບວກກັບການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ ໃນນະຄອນຫຼວງພະບາງ ໄດ້ແກ່: ອາຍຸ, ລາຍໄດ້ຂອງຄອບຄົວ, ທຶນການຜະລິດ, ການໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ, ຄວາມຄາດຫວັງຜົນປະໂຫຍດທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ. ຜົນການວິໄຈນີ້ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ຄອບຄົວທີ່ມີສະມາຊິກແຮງງານອາຍຸຕໍ່າມີການຜະລິດຜ້າໄໝຫຼາຍກວ່າ ເນື່ອງຈາກການຜະລິດຜ້າໄໝແມ່ນໃຊ້ແຮງງານດ້ວຍຕົນມີໄວໜຸ່ມຈຶ່ງມີກຳລັງແຮງງານຜະລິດສູງກວ່າໄວສູງອາຍຸ, ຄອບຄົວທີ່ມີລາຍໄດ້ສູງ ມີເງື່ອນໄຂໃນການຈັດຊື້ວັດຖຸດິບຫຼາຍກວ່າ ເຮັດໃຫ້ມີການຜະລິດຜ້າໄໝຫຼາຍກວ່າຄອບຄົວທີ່ມີຫຼາຍໄດ້ຕໍ່າ, ສຳລັບຕົ້ນທຶນໃນການຜະລິດແມ່ນຂຶ້ນກັບລາຄາວັດຖຸດິບເປັນຫຼັກ ການປ່ຽນແປງຂອງລາຄາວັດຖຸດິບແມ່ນສົ່ງຜົນຕໍ່ກັບການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ ສ່ວນຕົ້ນທຶນໃນ

ດ້ານການໂຄສະນາ ແລະ ການຕະຫຼາດແມ່ນໜ້ອຍຫຼາຍ. ນອກຈາກນັ້ນ ການໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນຫຼາຍຂຶ້ນ ຊ່ວຍສົ່ງເສີມໃຫ້ມີການຜະລິດຜ້າໄໝລາວຫຼາຍຂຶ້ນ ເນື່ອງຈາກສາມາດເຂົ້າເຖິງເງິນກູ້, ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມທັກສະຄວາມຮູ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ມີການຂະຫຍາຍການຕະຫຼາດ ເຮັດໃຫ້ຄອບຄົວທີ່ຜະລິດຜ້າໄໝລາວ ມີຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ ແລະ ມີຄວາມຄາດຫວັງຜົນປະໂຫຍດຈາກການຜະລິດຫຼາຍຂຶ້ນ ເຊິ່ງສອດຄ່ອງກັບງານວິໄຈຂອງ ຈັນທະນີ ແສງສິດາ (2003), ຕົ້ນທຶນການຜະລິດ ແລະ ແຮງງານໃນການຜະລິດມີຄວາມສຳພັນກັບການດຳເນີນທຸລະກິດຜະລິດຕະພັນຜ້າໄໝຂອງໄທ.

5. ສະຫຼຸບຜົນ

ການວິໄຈຄັ້ງນີ້ພົບວ່າ ໃນການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ ໃນນະຄອນຫຼວງພະບາງ ສະມາຊິກຄອບຄົວທີ່ດຳເນີນການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ ມີອາຍຸສະເລ່ຍເທົ່າກັບ 38,82 ປີ, ແຮງງານທີ່ເປັນຫຼັກໃນການຜະລິດຜ້າໄໝລາວມີອາຍຸລະຫວ່າງ 15-60 ປີ, ລາຍໄດ້ສະເລ່ຍ 23,600,000 ກີບຕໍ່ປີ, ຄອບຄົວທີ່ຜະລິດຜ້າໄໝລາວມີສະມາຊິກໂດຍສະເລ່ຍ 5.6 ຄົນ, ປະສິບການໃນການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ ໂດຍສະເລ່ຍແມ່ນ 13.37 ປີ; ສະມາຊິກຄອບຄົວທີ່ຜະລິດຜ້າໄໝລາວ ໃຊ້ທຶນໃນການຜະລິດໂດຍສະເລ່ຍແມ່ນ 16,800,000 ກີບຕໍ່ປີ, ມີການຜະລິດຕະຫຼອດປີ ເຊິ່ງແມ່ນສະມາຊິກຄອບຄົວເປັນຜູ້ເຮັດເອງທຸກຂັ້ນຕອນໃນການຜະລິດ ຂະນະດຽວກັນກໍມີບາງຄອບຄົວຊື້ຜ້າໄໝຈາກບ່ອນອື່ນມາຈຳໜ່າຍ ແຕ່ມີຈຳນວນໜ້ອຍ; ໃນປັດຈຸບັນ ສະມາຊິກຄອບຄົວທີ່ຜະລິດຜ້າໄໝລາວ ໃນນະຄອນຫຼວງພະບາງ ໄດ້ຮັບການສະໜັບສູນຈາກພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນບໍ່ທັນຫຼາຍເທົ່າທີ່ຄວນ ໃນຂະນະທີ່ສະມາຊິກຄອບຄົວທີ່ຜະລິດຜ້າໄໝລາວ ໃນນະຄອນຫຼວງພະບາງ ມີຄວາມຄາດຫວັງຜົນປະໂຫຍດຈາກການຜະລິດຜ້າໄໝລາວໃນລະດັບຫຼາຍ ເຊິ່ງຕ້ອງການການສະໜັບສະໜູນຈາກສັງຄົມຫຼາຍຂຶ້ນ, ສຳລັບຂະບວນການຜະລິດນັ້ນ ສະມາຊິກຄອບຄົວມີການວາງແຜນການຜະລິດ, ດຳເນີນການຜະລິດ ແລະ ມີການຕະຫຼາດ ໃນລະດັບທີ່ຫຼາຍ

ພິສິມຄວນ.

ໃນດ້ານປັດໄຈທີ່ມີຄວາມສໍາພັນກັບທຸລະກິດການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ ພົບວ່າ ອາຍຸ, ລາຍໄດ້ຂອງຄອບຄົວ, ຕົ້ນທຶນການຜະລິດ, ການໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ, ຄວາມຄາດຫວັງຜົນປະໂຫຍດທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ ມີຄວາມສໍາພັນທາງບວກກັບທຸລະກິດການຜະລິດຜ້າໄໝລາວໃນລະດັບທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ສ່ວນຈໍານວນສະມາຊິກໃນຄອບຄົວ, ປະສົບການໃນການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ ແລະ ຈໍານວນແຮງງານໃນການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ ແມ່ນບໍ່ມີຄວາມສໍາພັນກັບທຸລະກິດການຜະລິດຜ້າໄໝລາວ ໃນນະຄອນຫຼວງພະບາງ.

6. ຂໍ້ຄັດແຍ່ງ

ພວກເຮົາ (ທີ່ມາງານນັກຄົ້ນຄວ້າ) ຂໍປະຕິຍານຕົນວ່າ ຂໍ້ມູນທັງໝົດທີ່ມີໃນບົດຄວາມວິຊາການດັ່ງກ່າວນີ້ ແມ່ນບໍ່ມີຂໍ້ຄັດແຍ່ງທາງຜົນປະໂຫຍດໃດໆທັງນັ້ນ, ກໍລະນີມີການລະເມີດໃນຮູບການໃດກໍຕາມ ພວກເຮົາມີຄວາມຍິນດີຂໍຮັບຜິດຊອບແຕ່ພຽງຝ່າຍດຽວ.

7. ຄໍາຂອບໃຈ

ຂໍຂອບໃຈມາຍັງ ມະຫາວິທະຍາໄລສຸພານຸວົງ ທີ່ໄດ້ອະນຸມັດ ແລະ ສະໜັບສະໜູນງົບປະມານ ປະຈໍາປີ 2018 ໃນການສະໜັບສະໜູນຫຼັກໃນການຄົ້ນຄວ້າຄັ້ງນີ້ ຈົນເຮັດໃຫ້ສໍາເລັດໄປດ້ວຍດີ.

8. ເອກະສານອ້າງອີງ

ກອງແກ້ວຢູ່ສຸກ ແລະ ຄະນະ. (2542). ຄວາມຮູ້ທົ່ວໄປກ່ຽວກັບທຸລະກິດ, ກຸງເທບຄະນະການຄ້າ ແລະ ການບັນຊີ ຈຸລາລົງກອນມະຫາວິທະຍາໄລ.

ຈັນທະນີ ແສງສິດາ. (2546). ການສຶກສາການດໍາເນີນທຸລະກິດຜະລິດຕະພັນຜ້າໄໝໄທ ໃນອໍາເພີເມືອງຂະເວົ້າ ແຂວງໄຊຍະພູມ.

ສຸພາລັກ ນາສຸງຊິນ. (2549). ຄວາມຕ້ອງການຂອງສະມາຊິກກຸ່ມຕໍາຜ້າໄໝໃນການດໍາເນີນງານທຸລະກິດຊຸມຊົນໃນແຂວງອຸດອນທານີ.

ປະພັດ ສິຣິສໍາພັນນາວາ. (2545). ການຈັດການທຸລະກິດຂະໜາດນ້ອຍ, ຄະນະກະເສດສາດບາງພຣະສະຖານບັນເຕັກໂນໂລຊີຣາຊມົງຄຸນ.

ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ 5 ປີ ຄັ້ງທີ VII, ແຂວງຫຼວງພະບາງ, 2011-2015.

ອານັດ ອັນຄະນິດ. (2549). ການຈັດການທຸລະກິດຊຸມຊົນຂອງກຸ່ມຕໍາຜ້າໄໝໃນອໍາເພີຊົນນະບົດ ແຂວງຂອນແກ່ນ.

Cobb, S. (1976). Social support as a moderation of life stress, *Psychosomatic Medicine*, 38, 7-21.

House, J.S. (1981). *Work stress and social support*, London, Addison Wesley.